

BK1

ep 1 v 4

2019-01-15

Efter en idé av:
Wilhelm Behrman

Storyline:
Wilhelm Behrman och Niklas Rockström

Avsnittsförfattare:
Wilhelm Behrman

Filmlance Int
Tomas Michaelsson

NB Pervins ansikte. En leende 22-årig kvinna.

PERVIN
(sjunger långsamt)
"En krona, två kronor, tre kronor
fyra ..."

Zooma ut. Pervin, i bara trosor och t-shirt, leker med sin lilla bebis, Latifa, en skrattande ljuvlig sex månader gammal flicka som ligger på golvet. Pervin styr lekfullt barnets händer.

PERVIN (CONT'D)
"Många saker man vill ha är
alldeles för dyra ..."

Nu tar leken plötsligt fart när Pervin börjar kittla Latifa på kroppen.

PERVIN (CONT'D)
"Men lite fingerspring, det kostar
ingenting. Men lite fingerspring,
det kostar ingenting ..."

Barnet skriker av skratt. Pervin pruttar med munnen på Latifas mage och kelar med henne.

PERVIN (CONT'D)
Vet du att du är den finaste lilla
flickan som finns? Vet du det?
Du är mammas finaste lilla
prinsessa.

Pervin tar upp Latifa i sin famn.

PERVIN (CONT'D)
Du är så fin så jag bara vill äta
upp dig. Ska jag göra det? Va?
Ska jag äta upp min lilla
prinsessa?

Ett dystert rop hörs från en annan del av hemmet.

HUSAM (O.S.)
As-salamu alaykum ...

PERVIN
(ropar)
Wa alaykum as-salam, älskling!

Paus.

PERWIN
Var försiktig!

Dörren hinner slå igen, han hörde nog inte. Pervin jollrar med Latifa.

PERVIN

Var det pappa? Ja, var det pappa?

Nu reser hon sig upp med Latifa i famnen.

PERVIN (CONT'D)

Vet du vad du och jag ska göra?
Vi ska gå och handla, roligt va?
Vi ska gå och handla med Tine.
Tycker du om Tine? Jaa.

Latifa får på sig en sparkdräkt och Pervin lägger henne i vagnen. Så klär hon på sig själv: en svart heltäckande niqab. I två lager, med ett nät framför ögonen.

Pervin ser sig i spegeln och konstaterar att dräkten har något slags vit färgfläck nära nätet, hon skrapar lite med nageln men får inte bort den. Så tar hon på sig svarta fingervantar.

PERVIN (CONT'D)

Okej gumman. Ska vi gå?

102 EXT. RAOQA/GATA - MORGON

102

Vi är plötsligt mitt i folkvimlet längs en hårt trafikerad gata i Raqqas centrum. Det ser ut som en vanlig sliten stad i Mellanöstern, förutom att alla kvinnor bär niqab.

Pervin - vi känner igen henne på färgfläcken - drar barnvagnen i sällskap med TINE, en annan niqabklädd kvinna.

PERVIN

Vad är det för gubbe?

TINE

(på norska)

Han är från Änkornas hus ...

De pratar om en äldre krokig man som går ett par steg framför dem.

TINE (CONT'D)

Han är snäll, jag har handlat med honom förut. Han säger ingenting.

PERVIN

Jag behöver ägg och så ska jag ha-

TINE

Ägg blir svårt. Jag letade i går och då sa de att-

Tine avbryts av ljudet av en explosion, fast på långt avstånd.

PERVIN

(osäkert)

Drönare. Ska vi gå ner i skyddsrummet ...?

TINE

Det var långt borta. Jag tror inte det är nån fara ...

Samtalet avbryts abrupt av ett par rytande kvinnor utrustade med k-pistar, de vrålar på arabiska och knuffar hela sällskapet in på en sidogata. Situationen är kaotisk, snabba kalejdoskopiska klipp, Tine och Pervin förstår inte riktigt, Pervin får ett slag av k-pisten mot munnen, hon och Tina lyckas med knapp nöd få med sig barnvagnen utan att den välter.

De trycks in i en folksamling som har bildats på en trottoar. Vid en arbetsbänk har en man kedjats fast, han stirrar skräckslaget omkring sig.

Så, innan vi vet ordet av, hugger en annan man av honom ena handen med en yxa. Den stympade vrålar rakt ut, Pervin vacklar och förlorar nästan medvetandet, en av K-pist kvinnorna sliter tag i henne och vrålar:

KVINNOPOLIS

(på arabiska)

Titta! Titta!

Pervin kräks inuti niqaben, Tine skriker åt kvinnopolisen på arabiska:

TINE

Hon kvävs!

Men kvinnopolisen tvingar upp Pervin och nu faller yxan för andra gången.

VINJETT. FÖRTEXTER. Vinjetten är en odysse genom miljöer som svenska miljonprogram, krigets Aleppo, flyktingbåtar, vanliga svenska klassrum, bilder på jublande IS-trupper, vi ser nyhetsbilder från Nicedåden, Parisdåden, svenska polisinsatser, Lars Vilks. Och vi ser övervakningsbilder på tre muslimska tonårstjejer på en flygplats.

103 INT. FÖRETAGSKORRIDOR/CHEFSKONTOR - MORGON

103

I en korridor på ett ganska tjusigt kontor kommer FATIMA gående, en 33-åring i citystass.

Text i rutan: STOCKHOLM, VÅREN 2015.

Ett halvt steg före Fatima går en SEKRETERARE (statist) som öppnar en dörr och leende visar in Fatima som tackar med ett leende. Inne på kontoret reser sig BIRGITTA, en 50-årig personalchef, och skakar leende hand med Fatima.

BIRGITTA

Hej, Fatima, vad bra. Slå dig ner ...

FATIMA

Tack ...
 (slår sig ner,
 hämtar andan)
 Ja. Du sa att jag skulle fundera.

BIRGITTA

Öh, jaa ...

FATIMA

Och det har jag gjort. Och jag tycker det låter bra. Det är ett jätteintressant jobb, jag tror det passar för mig och ditt lönebud ... det funkar för mig.

Fatima leende är hjärtligare än Birgittas.

BIRGITTA

Mm ... Men vi ... kommer att välja en annan sökande.

Förvånad tystnad.

FATIMA

Fast ... det var ju bara jag kvar i processen.

Birgitta nickar empatiskt.

BIRGITTA

Vi kommer ändå att göra så.

Fatima är chockad men samlad, tänker.

BIRGITTA (CONT'D)

(vänligt)

När vi tillsätter en säkerhetschef måste vi vara hundra procentigt säkra på att det är rätt person.

FATIMA

Okej ...

BIRGITTA

Vi har ett jättebra intryck av dig. Jag är övertygad om att du skulle göra ett suveränt jobb hos oss. Du har alla meriter.

FATIMA

Men?

BIRGITTA

Jag har ringt några samtal ... Du måste verkligen se över din referenslista.

FATIMA

Va ...?

BIRGITTA

Det här är mellan dig och mig. Dina referenser i ansökan. Du måste ändra dem. Jag kan inte vara mer specifik.

Fatima är svarslös.

104 INT. SÄPOS HK/GARAGE - DAG 104

Stort underjordiskt garage. Fatima smäller ilsket igen sin bildörr och går in genom en dörr märkt Säkerhetspolisen.

105 INT. SÄPOS HK/HISS - DAG 105

Fatima är ensam i hissen, kan inte låta bli att rota fram sin jobbansökan. Vi ser att hon kollar in referenslistan. Och hon zoomar in på en speciell punkt: "Nader Ferhani, chef för Mellanösternsektionen, Säkerhetspolisen", och ett telefonnummer.

Fatima är så irriterad att hon knycklar ihop pappret och trycker ner det i portföljen.

106 INT. SÄPOS HK/MÖS - DAG 106

Fatima går in genom en glasdörr märkt "MÖS - Mellanösternsektionen" och Säpos logga. Där innanför ligger ett modernt kontor delvis uppdelat i enskilda rum med glasväggar, delvis ett mindre kontorslandskap.

Hon nickar och ler åt några kolleger, vill inte visa hur förbannad hon är. Så kommer hon fram sitt bås. På avstånd får hon ögonkontakt med CALLE, en drygt 30-årig bussig Hornstulltyp med skägg och Los Angeles-keps.

I en annan ände av rummet står SARA, en parant 40-åring med mycket pondus och nordafrikanskt utseende. Även hon tittar undrande på Fatima.

Calle ger henne en bekymrat frågande blick ("Gick det inte bra?"), Fatima blundar och skakar på huvudet. Hon börjar rota bland pappren på bordet, sätter på datorn.

Nu dyker Calle upp i hennes bås, följd av Sara. De talar lågt och diskret.

CALLE

Men va fan, Gösta ... Vad var det som hände?

Calle lägger en tröstande hand på hennes axel men hon reagerar som om hon fått en elektrisk stöt.

FATIMA

Sluta! Jag är inte ledsen, jag är förbannad!

SARA

På vem då?

FATIMA

På Nader Fittan Ferhani!

De kastar en diskret blick på en 55-årig man med mustasch som står en bra bit bort och pratar med någon kollega.

SARA

Vad har han gjort?

FATIMA

Allt var bra, de älskade mig, jag skulle få 53 i månaden plus bonus. Tills de ringde en av mina referenser. Nader Ferhani.

CALLE

Tror du att han- ...?

FATIMA

Det här är hans hämnd! Han straffar mig!

SARA

Den lilla jäveln. Det är så otroligt lågt.

FATIMA

Han har ljugit hela tiden.

107 EXT. ÖVNINGSFÄLT - DAG

107

Tre unga män i arméns fältuniform står och samtalar på ett övergivet och delvis övervuxet övningsfält ute i skogen. Det susar i träden.

IBBE, 23, en stilig kortskäggig man med mörka ögon och svart hår, förklarar något för JAKOB och EMIL. Jakob är en blond 20-åring med glest, yvigt skägg. Emil är också 20 och blond, han har ett likadant skägg. Emil är även lätt förståndshandikappad. Här och i alla andra sammanhang bär Ibbe långärmad.

Ibbe förevisar en handgranat.

IBBE

190 gram pressad trotyl. Man sätter i tändaren i mekanismen ...

(MORE)

IBBE (CONT'D)

(visar)

... och skruvar fast den i granaten.

(visar)

Man drar ut ringen, kastar granaten och har tre sekunder på sig innan den sprängs. Fattar ni?

Jakob och Emil nickar. Ibbe räcker granaten till den överraskade Emil.

IBBE (CONT'D)

Dra ut ringen.

Med skakande händer gör Emil det, men när han gör det tappar han samtidigt granaten. Emil kastar sig desperat efter den, fumlar skräckslaget med den, lyckas få tag på den, ska kasta ...

IBBE (CONT'D)

PANG! Där dog vi.

Emil stirrar skräckslaget på Ibbe.

IBBE (CONT'D)

Du minns att jag sa att det var en attrapp. Vet du vad en attrapp är? Det är ingen riktig granat.

Först nu verkar Emil fatta det.

JAKOB

Det är lugnt Emil.

EMIL

Shit ...

Ibbe får en tanke, tittar på Jakob, som klappar om Emil.

IBBE

Jag vill att du rakar av dig skägget. Du också, Emil.

JAKOB

(förvirrad)

Varför det ...?

IBBE

Det är bättre. Okej, ska vi pröva igen? Hur mår du Emil?

EMIL

Det är bra ...

Tillbaka i Raqqa, hemma hos Pervin. En liten steril, stenig innergård.

Pervin och Tine sitter på marken med ryggarna mot en vitmenad mur, Tine håller om den upprivna Pervin.

Nu ser vi att Tine är en rödhårig norska i 30-årsåldern.

PERVIN

Vad ska jag ta mig till? Vad ska jag ta mig till?

TINE

Vi ska härifrån. Du och jag och Latifa.

Tine ler mot Pervin.

PERVIN

Hur då? Hur?

TINE

Jag hittar på nåt. Snart är Jamal död och- ...

PERVIN

Hur vet du det?

TINE

Han är i koma, Pervin. Kulan sitter här. (pekar mot huvudet strax över tinningen) De kan inte ta hand om sånt här, han kommer att dö. Han kan dö i natt. Sen är jag fri. Då hittar jag en väg ut.

Pervin nickar, full av tvivel.

PERVIN

Hur kunde jag hamna här ...?

TINE

(kärleksfullt)

För att du är en idiot. Precis som jag.

De kramas igen.

PERVIN

Jag önskar jag typ kunde ... varna dom.

TINE

Vilka då?

PERVIN

Nån i Sverige. Det är så sjukt.

TINE

Finns det nån du kan ringa?

PERVIN
"Ringa"? Med vadå?

Tina tar sats.

TINE
Den här.

Trots att de är ensamma är Tine ytterst diskret när hon visar vad hon håller i handen: en gammal Nokia.

Pervin får nästan panik, skjuter undan telefonen så att den inte syns bland Tines kläder, hon väser:

PERVIN
Är du helt galen!? Du kan inte ha den! Var har du fått den ifrån?!

TINE
(ler lugnt)
Den var dyr.

PERVIN
Du måste slänga den, fattar du inte det?! Det är en illegitim telefon! De dödar dig!

TINE
Okej.

Nu hörs buller inifrån huset.

PERVIN
Det är Husam, jag måste gå.

Hon omfamnar Tine igen.

PERVIN (CONT'D)
Vad skulle jag göra utan dig?

TINE
Vad skulle jag göra utan dig?

PERVIN
Lova att du slänger den.

Tine nickar. De skiljs åt med ett leende, Tine går genom en gallergrind över till gården bredvid, Pervin går in i huset.

109 INT. PERVINS HEM/VARDAGSRUM - DAG

109

Vardagsrummet är traditionellt arabiskt, man sitter på mattor och det finns ett lågt bord.

När Pervin kommer in i vardagsrummet sitter HUSAM på en pall och vagnar sakta fram och tillbaka med händerna för ansiktet.

Husam är en vacker man på 25 år, men någonting har brustit i honom, han är en traumatiserad spillra av den kaxiga, charmiga snubbe han en gång var.

Pervin sätter sig på huk med handen på hans knä och talar mjukt och kärleksfullt med honom.

PERVIN

Hej älskling ...
 (inget svar, Husam
 vaggar)
 Är det ingen bra dag i dag?

Husam skakar faktiskt på huvudet.

PERVIN (CONT'D)

Vad är det som- ...

HUSAM

(avbryter, utom
 sig)
 Jag ser dom hela tiden, så fort
 jag vilar, så fort jag blundar,
 det är blod överallt!

PERVIN

(medlidsamt)
 Älskling ...

HUSAM

Jag ser barnen! Bakom trappan,
 dom gömmer sig, jag skjuter rakt
 in i dom, hela magasinet, allt
 blir rött!

Pervin blundar plågat, stryker honom över armen.

HUSAM (CONT'D)

Jag fattar inte! Jag gjorde rätt!
 Dom var kuffar! Jag hyllade Gud
 när jag dödade dom!

PERVIN

Ja ...

HUSAM

Så varför kommer de tillbaka?!
 Varför ser jag dom hela, hela,
 hela tiden?!

PERVIN

Fick du inte sova i natt?

HUSAM

(lågmält nu)
 Nej ... Jag såg bara blod ...

PERVIN

Vet du vad? I kväll ska du och jag ha det mysigt. Jag ska ta hand om dig.

HUSAM

Hur då?

PERVIN

Vi kollar på nåt. Och så bakar jag. Okej?

Husam nickar, ler nästan. Pervin pussar honom på pannan, kramar hans huvud.

PERVIN (CONT'D)

Vi ska bara ha det trevligt.

Nu hörs minaretsutroparen i bakgrunden.

HUSAM

(vänligt)

Ska vi be?

Pervin nickar. Nu börjar Latifa skrika inifrån sovrummet.

PERVIN

Jag ska bara ta hand om lilltjejen.

110 INT. PERVINS HEM/SOVRUM - KVÄLL

110

Mysigt rörigt i sängen. Pervin (endast iklädd en jättestor AIK-tröja, sitter skräddare medan Husam ligger ner. De tittar på en film på en gammal laptop och har ett fat med sockerkaka, glas och en tetra med arabisk granatäppelsaft.

Vi hör Persbrant och Haber prata, det är någon gammal Beckfilm.

PERVIN

Men hallå kolla ... Varför arresterar de inte storebrorsan?

HUSAM

(flinar)

Seriöst?

PERVIN

Jaa?

HUSAM

(garvar)

För att han är död!

PERVIN

Är han död ...?

Husam trycker på pausknappen.

HUSAM

Ja! Det var ju honom de hittade i skogen!

NU trillar poletten ner! Pervin sitter med öppen mun och fattar äntligen.

PERVIN

Aaaaaah ... Okej ...

Husam sätter händerna för ansiktet i skrattande uppgivenhet.

HUSAM

Vi har sett den här filmen tio gånger ...

Pervin skrattar och är låtsasarg, slår till Husam, kanske med en kudde.

PERVIN

Du är så jäkla dryg! Det är inte så lätt. Ta lite sockerkaka så du blir snäll.

Hon håller fram fatet, Husam tar för sig. Fatet börjar bli tomt nu.

HUSAM

(med munnen full)

Asså, din sockerkaka ... Det är det godaste som finns. Jag skojar inte.

PERVIN

(ler)

Tack. Vi skulle ha haft oboy till.

HUSAM

Ja.

(tankfull paus)

Minns du när du skulle baka till min mamma ...?

PERVIN

Och jag var så nervös så jag glömde ha i socker.

HUSAM

Och hon bara: Mm, vilken god kaka.

PERVIN

Hon är snäll.

Pervin lägger sig mot Husam.

PERVIN (CONT'D)
Ska vi kolla?

KLIPP TILL:

Senare. Stillhet. Pervin ligger på rygg, Husam mot hennes axel, hon stryker honom över håret.

PERVIN (CONT'D)
Sover du?

HUSAM
Nästan ...

PERVIN
Hur går det med resenären?

HUSAM
Han har fått kontakt.

PERVIN
Med vem då?

HUSAM
(sömnig)
Fråga inte. Jag får inte prata om det där.

Husam vänder sig om, inte demonstrativt, bara för att sova. Pervin ensam, tittar i taket.

111 INT. JÄRVAGÅRDSSKOLAN - EFTERMIDDAG

111

Ett par svängdörrar leder oss in i en stimmig skolkorridor. Det är Ibbe som kommer in på Järvagårdsskolan, en rätt vanlig högstadieskola, ett 70-talsbygge med slitna skåp och en massa tonåringar som hänger och snackar. Det är eftermiddag, det flesta är på väg hem.

Det är lite av en kung som gör entré, här är han populär och beundrad utan att behöva anstränga sig. Kameran är delvis subjektiv när han går genom korridoren. Det är bara ungdomar med utländskt påbrå, ungefär hälften av tjejerna har sjal eller hijab.

Först stöter han på en lång gänglig niondeklassare, de skakar hand och ger varandra en klapp på axeln.

NIONDEKLASSARE
Tja Ibbe!

IBBE
Är det bra eller?

NIONDEKLASSARE
Det är lugnt.

Ibbe går vidare, en äldre LÄRARINNA läser upp ett klassrum, ler mot Ibbe.

LÄRARINNA

Jaha, dags för läxhjälp?

IBBE

Japp. Allt väl, Kristina?

LÄRARINNA

Det är jämna plågor, vet du.

Några coola högstadietjejer sitter och hänger längre fram i korridoren.

TJEJ 1

Ibbe, dom letar efter dig.

IBBE

Jag vet, är dom arga?

TJEJ 2

A jättearga!

När han just har passerat brudarna hojtar Tjej 1 efter honom:

TJEJ 1

(full i skratt)

Amira undrar om du är gift!

Ibbe vänder sig om men fortsätter gå, baklänges, medan han svarar, han håller upp tre fingrar:

IBBE

Jag har tre fruar. Och en fjärde på gång.

Fnissattack från tjejerna. Ibbe vänder sig om och fortsätter gå.

Han kliver in i ett öppet klassrum där det pågår läxstuga. Det är lite stimmigt, ett femtontal ungdomar sitter utspridda, en del ensamma, en del i grupper. DOLORES, 60, en fortfarande cool och ungdomlig chilenska, och en annan lärare.

DOLORES

Ibbe, du är efterlängtd.

13-ÅRING

Ibbe, kan du franska?

IBBE

Non monsieur.

13-åringen iväg, suckar. Vanja försätter, pekar igen:

DOLORES

Sulle och dom har kört fast i samhällskunskapen.

Ibbe går mot ett hörn där SULLE, 15, halvligger ihjältråkad över en bänk, bredvid sitter HANA och instagrammar.

På vägen blir Ibbe genskjuten av ABDI, en niondeklassare.

ABDI

Ibbe, såg du Oklahoma - Miami i natt?

IBBE

Du ska sova på nätterna.

ABDI

Russel Westbrook ba', 34 poäng.

IBBE

Coolt.

Eftersom Ibbe är på väg hojtar Sulle på sin kompis KERIMA som sitter och hänger med några grabbar.

SULLE

Kerima! Kom då!

ABDI

Vad är ditt highscore? Hur många poäng?

IBBE

Ingen aning ...

ABDI

Men kom igen?

IBBE

30 kanske ...

ABDI

Ofta!

Ibbe slår sig ner bredvid Sulle. Kerima sätter sig också.

IBBE

Jaha, flickor.

SULLE

(läser frustrerat
från ett papper)

"Förklara skillnaden mellan tingsrätten och hovrätten." (Hon uttalar hov som hästhov.)

IBBE

Hååvrätten. Jaha vad står det i boken?

Kerima gör en grimas på snapchat.

SULLE
Men kan du sluta!

KERIMA
Förlåt ...

SULLE
(läser i boken)
"Om man inte är nöjd med sin dom
kan man överklaga den till en
högre instans som kallas
hovrätten."

IBBE
Yes?

SULLE
Jag fattar ingenting! Vad betyder
det?!

IBBE
Alltså, man överklagar-...

SULLE
Vad betyder det?! Åååååå!

Sulle sätter frustrerad pannan mot bänken och sitter kvar
så.

SULLE (CONT'D)
Vad fan ska vi kunna det här för?

Ibbe ler, road.

IBBE
Om man ska bo i Sverige kan det-
...

SULLE
(med pannan mot
bänken)
Men jag tänker inte bo i det här
jävla svennelandet!

IBBE
Var ska du bo då?

SULLE
(kvider)
Jag vet inte ...

Plötsligt busvisslar Ibbe, extremt skärande, och på en
sekund blir det dödstyst i rummet. Alla tittar på honom.

IBBE
(stillsamt)
Abdi ...

Abdi tar fram en glödande fimp som han har gömt under bänken och fimpar den i en burk Monster.

När Ibbe åter vänder sig till tjejerna börjar sorlet komma igång lite igen.

IBBE (CONT'D)

Okej. Vet ni vad tingsrätten är?

SULLE

Typ.

112 EXT. TINES GÅRD - DAG 112

Ragga. Tine kommer utstörtande från sitt hus, ut på innergården, hon har ett litet bylte i handen, kanske en tygväska. Hon kastar sig genom grinden.

113 INT. PERVINS HEM/VARDAGSRUM - DAG 113

Pervin lägger Latifa försiktigt i vagnen, flickan sover redan.

PERVIN

(viskar)

Ja så ja. Så ja.

Hon vagnar vagnen lite. BAM, BAM, BAM! Det bankar på dörren mot gården. Pervin öppnar för Tine som störtar in och stänger dörren efter sig.

TINE

Du måste ta telefonen! Nu!

Hon sträcker fram byltet.

PERVIN

(backar förfärad)

Nej nej nej! Ta bort den!

Tine går efter Pervin som flyr undan.

TINE

Pervin, lyssna nu ...

PERVIN

Jag vill inte ha den! Den ska bort!

TINE

(får nog)

HÅLL TYST!!

Latifa börjar gråta, men nu stannar Pervin upp, lyssnar.

TINE (CONT'D)
 (betonar varje
 stavelse)
 Jamal dog i morse. De är redan
 här.

PERVIN
 Vilka ...?

TINE
 Al kansah. De tänker låsa in mig
 i änkornas hus tills de kan gifta
 bort mig. De kommer nu. Ta
 telefonen.

Pervin står som förstenad. Tine stoppar till slut byltet
 i Latifas vagn.

TINE (CONT'D)
 Du kan bara använda den korta
 stunder, en minut max. Förstår
 du? De söker efter signaler hela
 tiden.

Och nu bankar det på dörren.

TINE (CONT'D)
 Det är dom. Öppna. Och sen måste
 du visa att du hatar mig.

PERVIN
 Varför då ...?

TINE
 För att jag försökte fly! Förstår
 du inte?! Jag är en förrädare
 nu!

De ser på varandra. Så bankar det på dörren igen.

Pervin öppnar för tre niqabladda kvinnor, en av dem, AL
 KANSAH-KVINNA 1, bär kalashnikov, de andra är beväpnade
 med tråkäppar.

AL KANSAH-KVINNA 1
 (på arabiska)
 Salam aleikom, syster.

PERVIN
 Aleikum salam ...

De kliver in och får se Tine, mitt på vardagsrumsgolvet.
 När de två obeväpnade går fram för att gripa henne vet
 hon att det är meningslöst att fly, men backar ändå
 instinktivt.

AL KANSAH-KVINNA 2
 (på arabiska)
 Kom nu!

TINE
 (på norska)
 Era sjuka jävlar ... Kan ni inte
 bara döda mig i stället?

När al kansah-kvinna 2 försöker gripa tag i en arm värjer sig Tine vilket gör att båda kvinnor kastar sig över henne, slår henne skoningslöst med käpparna och bryter upp hennes arm på ryggen.

Så släpar de fram Tine till Pervin och ledaren, Tine kvider av smärta. Så vrålar hon hatiskt till Pervin.

TINE (CONT'D)
 (på norska)
 Skrik åt mig! Visa dem att du
 hatar mig!

Så spottar Tine åt Pervins håll.

Nu går Pervin fram och väser i hatisk ton nära hennes ansikte:

PERVIN
 (på svenska)
 Jag älskar dig, Tine. Jag kommer
 att hitta dig.

Så spottar hon Tine mitt i ansiktet.

AL KANSAH-KVINNA 1
 (på arabiska)
 För bort henne.

De två obeväpnade släpar ut Tine. Men kvinnan med kalashnikov står kvar.

AL KANSAH-KVINNA 1 (CONT'D)
 (på arabiska)
 Känner du henne?

Pervin förstår inte riktigt, försöker på stapplande arabiska:

PERVIN
 Va ...? Hon ... Va ...?

Då växlar kvinnan till klingande New York-dialekt.

AL KANSAH-KVINNA 1
 Do you know her? Is she a friend
 of yours?

PERVIN
 No ... No, she is ... crazy.

AL KANSAH-KVINNA 1
 Why did she come here?

PERVIN

I don't know ...

Kvinnan går nu fram till barnvagnen där Latifa har fortsatt att skrika hela tiden. Hon lutar sig fram och jollrar med barnet.

AL KANSAH-KVINNA 1

Hi there, little girl. What a little cutie you are. Yes you are, aren't you? A little lion cub.

Där ligger byltet, alldeles intill den skrikande Latifa.

AL KANSAH-KVINNA 1 (CONT'D)

What's her name?

PERVIN

Latifa.

Den beväpnade kvinnan skrattar till, lyfter upp Latifa, håller det skrikande barnet i famnen.

AL KANSAH-KVINNA 1

"Latifa" ... Mum's little sugarbun. Soon you'll serve the caliphate, little Latifa.

114 INT. PERVINS HEM/SOVRUM - DAG

114

Äntligen ensam kommer Pervin in i sovrummet, med byltet i handen. Hon sätter sig på sängen och håller ut innehållet i byltet bredvid sig: den gamla Nokian med tillhörande laddare.

Pervin står knappt ut med att se på det livsfarliga föremålet, hon reser sig, stönar lågt av ångest, rör sig rastlöst i rummet och tittar på avstånd på telefonen. Vad ska hon ta sig till?

Så rafsar hon ihop byltet igen och stuvar in det längst in bland alla barngrejer i en hylla: puder, några enstaka dyrbara blöjor, barnkläder.

Sen försöker hon andas.

115 INT. SÄPOS HK/MÖS/LITET MÖTESRUM - DAG

115

Vanlig dag på MÖS, folk rör sig i kontorslandskapet.

I det lilla konferensrummet är Fatima först på plats, hon halvligger på en stol och klottrar i ett block.

Calle kommer in, han pekar på henne med ett triumferande leende.

CALLE

"Nalle".

FATIMA

(skiner upp)

Ja! "Jag ringer dig på nallen"!

Nu kommer även Sara in med papper i famnen och ett fat med mazariner.

CALLE

Min farsa sa alltid det!

FATIMA

Min morsa med! Hon säger
fortfarande det. Det låter extra
bra med bosnisk brytning: (härmar)
"Jag ringer dig på nallen."

*
*
*
*

CALLE

Vi måste börja säga det.

Calle och Sara slår sig ner.

FATIMA

Jag hade nån annan också ...

SARA

Jaha, det här var ju en publiksuccé
...

CALLE

Var är alla?

SARA

Två på datakurs, en vabbar, en
ute på jobb. Ja ja, då blir det
ett kort möte ...

FATIMA

(till Calle)

"Spejsad"!

CALLE

Just det! "Shit vilken spejsad
ipod du har!"

SARA

Hör ni, är det okej att vi ...

FATIMA

Förlåt.

SARA

Calle. Du har din saudier. Händer
det nåt?

CALLE

Vi har skaffat en brevlåda men
han har fortfarande inte lagt nåt
i den.

SARA

Okej. Litar vi på honom?

CALLE

Inte ett jävla dugg.

SARA

Inte ett jävla dugg ... Ja, vi får se vad det där ger. Är det nånting du behöver hjälp med på det här stadiet?

CALLE

Tror inte det. I så fall säger jag till.

SARA

Bra. Vi avvaktar. Gösta ...
(skickar över ett
papper till Fatima)
Det där är ett gäng iranska
"affärsmän" som håller på att
bilda en svensk-iransk
kulturstiftelse.

FATIMA

Men gud vad trevligt.

SARA

Ja, visst är det. Den första killen där verkar vara knuten till Irans ambassad och förmodligen handlar alltihopa om kartläggning av regimkritiker.

FATIMA

Flyktingspioneri.

SARA

Exakt. Men vi behöver en kartläggning av hela gänget, du vet, ekonomi, civilstånd, skulder, fastighetsinnehav. Allt.

FATIMA

Du vill att jag ska gå igenom de öppna källorna.

SARA

Japp. Allt du kan hitta.

FATIMA

Och så kan jag ju hoppa in i receptionen ibland.

Dödstystnad i ett par sekunder.

SARA
Du uppskattar inte arbetsuppgiften-
...

CALLE
Vi kan ta in en prao som gör det
där.

SARA
Kom igen. Alla måste ibland- ...

CALLE
Sara, det där är en veckas arbete.

FATIMA
Jag är källdrivare. Jag driver
källor. Du använder mig som
arkivassistent.

SARA
Analytiker.

FATIMA
Hur länge ska jag vara avstängd
som källdrivare? När får jag driva
källor igen?

SARA
Alltså ... hö ...

FATIMA
Jag skyller inte på dig. Jag fattar
att det kommer uppifrån. Men jag
har inte fått en vettig
arbetsuppgift sen ... det där med
Lorentz.

En tyst sekund.

SARA
(lågmält)
Jag slåss för dig. Även om du
inte tror det.

FATIMA
Jag tror dig.

Hon tar upp pappret, suckar.

Nu knackar det på dörren och 60-åriga EVY sticker in
huvudet.

EVY
(sakligt)
Sprängdåd i Istanbul. 70 döda.
Mest turister.

PANG, PANG, PANG, PANG! AHMED, en 24-årig svensk-arab, står i sitt fönster tre våningar upp och skjuter med en pistol rakt upp i luften och viftar med en IS-flagga.

Nedanför i gränden hälsas han av en pickup full av svartklädda IS-soldater som viftar med flaggor och avlossar sina kalasjnikov i luften.

AHMED

(vrålar)

Allahu akbar!

IS-patrullen svarar med att vråla jublande på arabiska i en megafon: "Död åt korsfararna!"

Ahmed skjuter två skott till sen går han uppspelt tillbaka till sin vänner i lägenheten. De flinar lite.

KHALAF

Är du klar eller?

AHMED

Jag är klar!

Gänget som är samlat i Ahmeds påvra lägenhet är Husam (stel, orolig), hans kusin Ali, vännerna Khalaf och Fadi. Allihop är mellan 23 och 25 och klädda enligt salafistisk tradition. Dessutom är Dabir där, gruppens ledare, ett par år äldre än de övriga och inte lika valpig. Dabir är enarmad.

De sitter samlade kring en dator och följer en engelskspråkig nyhetskanal. Ljudet från teven har legat i bakgrunden hela scenen, men först nu hör vi orden. En rätt tjusig kvinna är nyhetsankare:

NYHETSANKARE

(på engelska)

"Bussen var på väg från flygplatsen till ett hotell i Istanbuls västra delar. När den stannade för rött ljus körde en svart van fullastad med sprängämnen upp bredvid turistbussen och den explosion som följde var så kraftig att båda fordonen i stort sett utplånades och en 10 meter vid krater uppstod i gatan ..."

Jubel och applåder från de församlade männen (utom Dabir).

ALI

Vad tror du de använde, trotyl eller ...?

DABIR

Ja eller c4. Eller semtex. Det var det de använde i Tripoli.

I bakgrunden pratar nyhetsankaret vidare, om Erdogans och omvärldens reaktioner men vi uppfattar bara enstaka ord pga männens samtal.

AHMED

(till nyhetsankaret)

Ooo, kom och sitt på mitt ansikte, baby. Jag ser på dig att du vill det.

Khalaf och Fadi garvar.

KHALAF

Är du frustrerad, Ahmed? Var det länge sen?

Fadi garvar.

AHMED

HON är frustrerad, det ser man i ögonen. Jag hade en sån då, hon var från Borås. Fotomodell.

HUSAM

(oväntat)

A troligt ...

Pinsam tystnad, Husam gick in i ett samtal han inte klarade av. Nu slickar han sig nervöst om läpparna.

AHMED

Vadå, tror du att jag ljuger?

Husam rycker på axlarna i ett försök att verka nonchalant.

ALI

Men lägg ner nu.

AHMED

Hon var rätt lik din fru, Husam.

KHALAF

(uppskattar
fräckheten)

Oooooo ...

FADI

Om du blir martyr kan jag ta över henne.

HUSAM

(osäkert)

Jag kan göra dig till martyr om du vill ...

KHALAF
 (skrattar)
 Hur då, Husam? Berätta!

ALI
 (ilsket)
 Men håll käften nu!

Dabir hyssjar. Nu hör vi teven igen.

NYHETSANKARE
 "Och nu kommer det in nya uppgifter
 om att dödssiffran har stigit
 till 87 ..."

Stort jubel bland männen (utom Dabir). Ahmed står upp.

AHMED
 Åttisju döda grisar!

NYHETSANKARE
 "... de allra flesta är turister
 från Tyskland och Holland och
 bland dem finns ett stort antal
 barn ..."

KHALAF
 Små feta grisbarn!

Fadi och Ahmed garvar. Husam är grå i ansiktet.

AHMED
 Känn kraften i Guds vrede! Ni kan
 inte gömma er!

FADI
 Sayf Allah!

DABIR
 (irriterad)
 Vad är det ni tycker är så
 fantastiskt?

KHALAF
 Han sprängde 87 kuffar!

DABIR
 Det är ingenting!

AHMED
 "Det är ingenting"?
 (pekar på teven)
 De pratar om det, alla pratar om
 det ...

DABIR
 Det är ingenting!
 (MORE)

DABIR (CONT'D)
 (sänker ljudet
 till datorn)
 87 turister i Istanbul, ingen
 minns det om en vecka.

Männen blir svarslösa.

DABIR (CONT'D)
 Han hade kunnat spränga ett hotell.
 Han hade kunnat lämna bilen och
 göra det igen. Men han ville bli
 martyr.

Vi hör skott och jublande arabiska megafonröster från
 gatan.

AHMED
 (med en gest mot
 gatan)
 De tycker det är stort ...

DABIR
 (avbryter)
 Du är som ett barn, Ahmed. Det VI
 ska göra är stort. Vi tar kriget
 mot korsfararna till deras egna
 länder. Vi visar att de inte kan
 försvara sig. Och vi kommer att
 göra det igen och igen och igen.
 (beta)
 Sverige kommer aldrig att glömma
 oss.

ALI
 Inshallah.

117 EXT/INT. GATA/PERVINS HEM/SOVRUM/VARDAGSRUM - DAG

117

Genom en springa i en stängd fönsterlucka ser vi gatan
 utanför Pervins hus. En pickup med IS-män kör sakta förbi,
 en IS-man ropar på arabiska i en megafon.

MAN MED MEGAFON
 "De otrogna vet vad som väntar
 dem. De kommer att dränkas i sitt
 eget och sina barns blod. För
 våra bröder finns överallt, deras
 högsta önskan är att bli martyrer
 för Allah. Istanbul är bara
 början!"

Nu ser vi att det är Pervin som står och kikar ut på gatan.
 Bilen har snart passerat.

Pervin är rådvill, hon stirrar bort mot hyllan med
 babysaker, den står där som en förebråelse mot henne.

Så faller hon på knä, håller fram sina händer med handflatorna upp som en tiggare, och så åkallar hon Gud, hon talar lågt som om hon vore rädd för att någon skulle höra.

PERVIN

Gode Gud, hjälp mig. Jag vet inte vad jag ska göra, du måste hjälpa mig. Jag är så rädd, Gud.

Pervins åkallan avbryts av att ytterdörren öppnas. Hon reser sig och går ut i vardagsrummet.

Där sitter Husam och skakar, precis som i scen 9.

PERVIN (CONT'D)

Men älskade vännen, är du hemma redan?

Inget svar.

PERVIN (CONT'D)

Är det de där hemska synerna igen?

Inget svar.

PERVIN (CONT'D)

Om du vill så kan jag massera dig-
...

När hon lägger handen på ans axel rycker Husam till som om han fått en elstöt, han slår ursinnigt undan handen.

HUSAM

Du rör inte mig!!

Han stirrar galet på henne, hon förstår ingenting.

PERVIN

Vad är det ...?! Vad har jag gjort?

HUSAM

Du är oren!! Du är smutsig!

PERVIN

Va ...?!

HUSAM

Dom skämtar om att fucka dig!

PERVIN

Vem då?!

HUSAM

Ahmed! Khalaf! Fadi! Du vill fucka Ahmed, eller hur?

PERVIN

Nej! Du är inte klok, jag älskar ju dig! Jag har inte ens sett honom på flera år!

HUSAM

Men då! I Sverige! Du ville fucka med honom då!

PERVIN

Absolut inte! Varför säger du så, jag har aldrig gillat honom!

HUSAM

Ljug inte för mig! Alla tjejer tyckte han var fett snygg! Tyckte du han var snygg? Ljug inte!

PERVIN

(trevar efter orden)

Han såg ... helt okej ut ...

Husams slag träffar henne strax under ögat. Pervin blir så överraskad att hon stirrar på honom med öppen mun.

Men i hennes ögon syns inte rädsla utan vrede, en stor stum vrede. Husam stirrar tillbaka, galen men också i chock över det han har gjort.

Tystnaden bryts av att Latifa börjar skrika ute i sovrummet, Husam återfår rörelseförmågan och rusar ut genom ytterdörren som han smäller igen efter sig. Då börjar även Pervin röra sig, mot sovrummet.

118 INT. PERVINS HEM/SOVRUM - DAG

118

Lite senare, i sovrummet. Pervin matar Latifa med nappflaska, barnet har just slutat äta. Pervin har ett tydligt blåmärke där Husam slog henne.

PERVIN

Vill du inte ha mer? Näe. Är du mätt? Vill du leka lite?

Pervin lägger Latifa på lekmattn på golvet och ger henne en leksak.

PERVIN (CONT'D)

Vill du leka med den? Mamma ska bara göra en sak ...

Nu rafsar Pervin fram telefonbyltet i hyllan. Så ligger den gamla Nokian i hennes hand, hon trycker på en knapp och den vaknar till liv.

Pervin tar ett djupt andetag, sedan slår hon ett långt nummer. Vi hör signalerna gå fram, Pervin blundar, kan inte stå stilla. Så plötsligt:

RÖST I TELEFONEN (O.S.)

Ja hallå?

Pervin kniper ihop ögonen, tvekar.

RÖST I TELEFONEN (CONT'D)

Hallå?

PERVIN

(lågt)

Hej Dolores. Det är Pervin.

119 EXT. KOLONITRÄDGÅRD - DAG

119

GERD

Dolores! Grattis!

Det är en kall tidig vårdag, ett koloniområde pågår en 60-årsbjudning för DOLORES, som just omfamnas av lärarinnan GERD i samma ålder. Folk har mössor och fingervantar.

Dolores påminner en hel del om Fatima, både till stil och utseende, skulle kunna vara hennes mor.

DOLORES

Tack Gerd!

GERD

Var gör jag av det här?

Gerd håller upp en present och en blombukett.

DOLORES

Det finns ett presentbord i hörnet.

Gerd iväg. Fatima som stått och väntat håller upp två tomma cavaflaskor.

FATIMA

Hörrudu, finns det mer cava?

DOLORES

Inne i stugan. Lägg dem på kylning i baljan.

Fatima tar ett steg bort, hejdas av Dolores.

DOLORES (CONT'D)

Fatima, glöm inte att jag vill prata med dig sen.

IBBE

Ciao bella!

Ibbe har dykt upp från ingenstans, omfamnar Dolores.

DOLORES

Ibbe! Bienvenido!

(MORE)

DOLORES (CONT'D)

Fatima, det här är Ibbe, stans
bästa elevassistent. På Järva
gård, du vet. Han kom tillbaka i
julas.

FATIMA

Tillbaka från vadå?

Dolores går iväg.

IBBE

Från idrotten. Basketproffs.

Ibbe låtsasskjuter ett basketskott.

FATIMA

Är det sant? I USA?

IBBE

(garvar)

Inte riktigt. Egypten. Andraligan.

FATIMA

Vad kul!

IBBE

Det var kul! Fast jag sabba knäna.
Hur känner du Dolores?

FATIMA

Lång historia. Hon hittade mig
bakom Rinkebyskolan. Jag var
femton, jag hade druckit hembränt
och treo. Nu firar vi semester
ihop.

IBBE

Och du har gått över till cava.

Fatima får syn på flaskorna i sina händer.

FATIMA

Ja precis!

119A EXT. KOLONITRÄDGÅRD - DAG

119A

Lite senare. En rektor håller tal inför alla.

REKTOR

... och det fantastiska arbete
som du gör med ungdomarna i
skolorna kring Järvafältet. För
när vi rektorer inte riktigt vet
vad vi ska göra, då säger vi
alltid: Ring Dolores!

Varma skratt från publiken.

REKTOR (CONT'D)

Skål!

Lite senare. Dolores är mitt i presentöppningen, håller upp en rödvinsflaska som hon just packat upp.

DOLORES

Perfekt! Tack Lasse! Jaha ...

Hon tar fram en stor avlång kartong.

DOLORES (CONT'D)

Vem är det det här ifrån då?

En SNUBBE bland gästerna hojtar:

SNUBBE

Oss!

IBBE

Nätverket mot radikaliserings!

DOLORES

Okej ...

Hon öppnar i ena änden och håller ut ett par gångstavar.

DOLORES (CONT'D)

(tillkämpat positiv)

Aaah ... Ett par såna här gångstavar. Vad bra.

IBBE

Läs på lappen!

Nu får Dolores syn på en lapp och läser:

DOLORES

(läser)

"Lurad! Vi bjuder på en 24-timmars salsakryssning inklusive fria drinkar. Du kan slänga stavarna ..." - Era jävlar!

(garvar förtjust)

Jag gick på det! Tack! Jag hatar er!

Alla skrattar.

119B EXT. KOLONITRÄDGÅRD - DAG

119B

Lite senare. Fatima sitter ensam i hammocken och ser på avstånd hur Dolores tar farväl av rektorn som cyklar i väg.

Sen sjunker Dolores ner bredvid Fatima.

FATIMA

Var han sist?

DOLORES

Japp.

FATIMA

Berätta nu.

DOLORES

Jo. Jag fick ett samtal i går.
Från Pervin, en av mina gamla
tjejer från Järvagårdsskolan. Jag
har inte hört av henne sen hon
stack ner till Syrien.

FATIMA

Till IS?

DOLORES

Precis. Det är förskräckligt, hon
bor där nere i Raqqa. Hon vågade
bara prata en liten stund. Men
hon sa att hon vill hoppa av. Och
så sa hon att hon vill komma i
kontakt med svensk polis.

FATIMA

Okej ... Varför det?

DOLORES

Hon sa att de förbereder en attack
mot Sverige.

Fatima smälter detta under tystnad ett par sekunder.

FATIMA

Fortsätt.

DOLORES

Hon hann inte säga mer. Och nu
undrar jag: Kan jag ge henne ditt
nummer?

Ännu en tankepaus på ett par sekunder. Så tar Fatima en
penna på bordet och river av en bit presentpapper.

FATIMA

Du kan ge henne det här numret.

Snabbt skriver hon ner ett nummer på lappen.

FATIMA (CONT'D)

Är du säker på att det är hon?

DOLORES

Ja ja.
(får lappen)
Tack!

FATIMA

Vi behöver kunna identifiera henne.
Säg en fråga vi kan ställa.

120 INT. MINISTERIUM/KORRIDOR - DAG

120

På en bänk i en sliten korridor sitter Dabir och väntar, han bär på en dokumentportfölj. En VAKTMÄSTARE kommer fram.

VAKTMÄSTARE

(på arabiska)

Emiren tar emot nu.

121 INT. MINISTERIUM/TJÄNSTERUM - DAG

121

Bakom sitt skrivbord sitter emiren (traditionellt klädd) och läser ett papper. Mitt emot på en stol sitter Dabir.

All dialog sker på arabiska.

EMIREN

Inga problem.

Han skriver under, stämplar och räcker pappret till Dabir som stoppar ner det i portföljen.

EMIREN (CONT'D)

Ni får tillgång till all utrustning som ni behöver. Men är det inte enklare att köpa allt på plats i Europa?

DABIR

Vi har ett annat upplägg.

EMIREN

(nickar)

Ni fattar ju alla operativa beslut själva. Går allting som det ska?

DABIR

Ja, alhamdulillah. Han är på plats och håller på att samla sin flock. Dagen närmar sig.

EMIREN

(ler)

Mashallah. Säg till om ni behöver mer pengar eller nånting annat.

122 INT. IBBES LGH/HALL/KÖK - DAG

122

Ibbe kommer in genom ytterdörren till sin lilla miljonprogramstväa. Lägenheten är helt anonym, varje möbel, varje prydnadsföremål är inköpt på Ikea.

På tamburgolvet hittar han ett kuvert som intresserar honom.

Han tar upp det, ett reklamkuvert från Monsterlotteriet.

Ändå öppnar han det och går ut i köket och studerar innehållet. Men det innehåller ingen reklam, utan två ihopäftade A4-sidor. Överst på första sidan syns en stor porträttbild av en kvinna i hijab, man ser hennes ansikte men ingenting av håret.

Så ser vi ett stycke av texten. Det lyder: *

"Myriam Hadjar har på grund av sjukdom opererat bort sin livmoder." *

IBBE läser igenom pappren, vi ser hennes namn: *

Myriam Hadjar. *

IBBE
(för sig själv)
Myriam ... Myriam Hadjar ...

Han tar brevet till diskbänken, tar fram en tändare och eldar upp brevet i diskhon.

123 INT. FATIMAS LGH/SOVRUM - SEN KVÄLL

123

NB: Calles mobil: Han skriver in "Jamilla Agrebi".

Han ligger i kalsongerna på Fatimas säng och surfar, när Fatima kommer in i badrock.

FATIMA
Calle. Sluta leta.

Hon slår sig ner på sängkanten.

CALLE
(påkommen)
Jag letar inte.

Han lägger undan mobilen.

FATIMA
Jo. Du letar efter Jamilla.

Calle tittar på henne utan att svara, hon har ju rätt.

FATIMA (CONT'D)
Du måste gå vidare. Annars blir
du sjuk igen.

Calle orkar bara nicka.

FATIMA (CONT'D)
Berätta nu. Vad säger dom om
mig?

CALLE
Vilka då? Dom på Firman?

FATIMA

Ja?

CALLE

Att du ... har sjukt snygg häck
...

FATIMA

Men seriöst. Vad säger dom?

CALLE

Att du är ... typ smart ...

FATIMA

Dom som inte gillar mig.

CALLE

Dom lär ju inte snacka med mig-
...

FATIMA

Men säg nu! Jag behöver veta
det.

Okej. Calle ger sig, tänker efter en sekund.

CALLE

Att du är paranoid.

FATIMA

Säger dom det?

CALLE

Ja. Paranoid OCH naiv. *

FATIMA

(förvånad)
Hur då?

CALLE

Måste vi prata om det här?

FATIMA

Ja. Varför är jag naiv?

CALLE

(rycker på axlarna)
Du litar för mycket på dina källor.
Du är för okritisk.

FATIMA

Tycker du det?

Calle skakar lugnt på huvudet.

CALLE

Jag känner ju dig.

Calle tar upp sin mobil på nattduksbordet.

FATIMA
Är det för det där som hände-...

CALLE
(plötsligt, i panik)
Shit! Jag måste dra! Nu!

Calle flyger upp, kastar på sig brallor och tröja.

CALLE (CONT'D)
Klockan är halv ett! Fan, fan,
fan ...

FATIMA
Men ta en taxi ...

CALLE
Aa ...

Calle ut i tamburen. Då ringer en annan mobil på
nattduksbordet.

FATIMA
Det är hon! I Raqqa!

CALLE
Ses i morgon!

Nästan samtidigt som Fatima svarar slår ytterdörren igen.

FATIMA
Hallå? Är det Pervin?

PERVIN
(i telefon)
Ja.

FATIMA
Jag måste be dig svara på en fråga.
Vad hette din mattelärare i nian?

PERVIN
Va? Bodil Ljungberg ...?

FATIMA
Tack, då vet jag att det är du,
Pervin. Och du kan kalla mig Eva.
Jag vet att du har bråttom.
Berätta fort det du vill säga.

KORSKLIPPS MED:

123A INT. PERVINS HEM/VARDAGSRUM/SOVRUM - SEN KVÄLL

123A

I mörkret i vardagsrummet, under en filt, gömmer sig Pervin
och pratar lågt i telefon.

PERVIN

(fort och lågt)

Ni måste hjälpa mig härifrån, jag
kan inte låta mitt barn bo här,
vi kommer att dö-...

Samtidigt ser vi i en glimt från sovrummet att Husam sover
oroligt i sängen.

FATIMA

(avbryter)

Vänta, vänta, Pervin, Dolores sa
att det finns planer på en attack
mot Sverige?

PERVIN

Ja! De har skickat en man till
Sverige för att göra ett
terrorattentat!

En glimt från sovrummet: Husam vaknar med ett ångestryck.
Reser sig ur sängen.

FATIMA

Vem? Vad heter han?

PERVIN

Jag vet inte! De kallar honom
resenären! Al-Musafir!

Klipp tillbaka till Fatima.

FATIMA

Vad vet du mer?

PERVIN

Ingenting!

FATIMA

Försök, Pervin! Du måste veta
nånting!

HUSAM (i tfn, på avstånd)

Pervin?

Samtalet bryts, Fatima stirrar på telefonen.

Klipp till Pervin. Husam står där i mörkret i dörren till
vardagsrummet.

HUSAM (CONT'D)

Pervin?

På avstånd skymtar han henne i mörkret.

HUSAM (CONT'D)

Vem är där? Vem pratar du med?

Pervin har inte längre filten över sig.

PERVIN
 (spelar arg och
 ledsen)
 Ja, vad tror du?!

HUSAM
 Va ...?

PERVIN
 Jag ber till Gud!

HUSAM
 Du ber ...? Du brukar inte be på
 natten ...

PERVIN
 Och du brukar inte slå mig! Vet
 du om en sak - om du slår mig en
 enda gång till så lämnar jag dig!
 Fattar du det? Gå och lägg dig!
 Gå och lägg dig!!

124 INT. CITYTERMINALEN/HALL/TOALETT - TIDIG MORGON

124

Klockan är strax efter 5 på morgonen, det är glest med folk inne på Cityterminalen, nästan inga affärer har öppnat än. Ibbe går genom den stora hallen, han drar en kabinväska efter sig.

Nu går han in på toaletten, först det allmänna utrymmet, sedan ett av båsena. Där inne finns ett handfat med spegel. Han tar av sig väskan, jackan och tröjan.

Lite senare, Ibbe står med bar överkropp och sätter lugnt och metodisk fast förlängningshår på sitt skägg. Vi märker att han är en skicklig maskör.

Lite senare. Ansiktet är täckt av ett stort plagg som Ibbe håller på att trä över huvudet. Nu kommer huvudet fram: Ibbe har förvandlats till lätt grånad, korpulent medelålders muslimsk man, med ganska långt skägg och klädd i en arabisk långskjorta. Så sätter han på sig ett par stora äldre glasögon som fulländar förvandlingen.

125 INT. FLYGBUSSEN - TIDIG MORGON

125

Inifrån bussen ser vi hur en kö av passagerare går ombord på flygbussen. Först kommer en kvinna i hijab, vi ser ännu inte hennes ansikte, hon blipper snabbt sitt passerkort.

När hon går för att sätta sig ser vi vem det är: MYRIAM, kvinnan på bilden som Ibbe fick med posten. Efter henne kommer en PASSAGERARE (statist) och därefter Ibbe, förklädd som i förra scenen, nu även med en virkad vit kalott. Han följer Myriam med blicken.

Lite senare. Ganska långt bak i bussen sitter Myriam på ett säte vid gången, på sätet innanför sig har hon sin

väska. Ibbe nickar och ler mot henne, hon nickar reserverat tillbaka. Ibbe slår sig ner på sätet mitt över gången, han har sin väska i kängt.

IBBE

(med lätt arabisk
brytning)

Det börjar bli kallt på morgonen.
Det är svårt att klä sig rätt.

Myriam ler skyggt.

IBBE (CONT'D)

Och så ska det vara i många
månader. Kallt, kallt och mörkt.
Jag vänjer mig aldrig.

MYRIAM

Nej ...

Några sekunders tystnad.

IBBE

Men jag blir varm när jag ser en
syster som vet hur man ska klä
sig. Som bryr sig om religionen.

MYRIAM

Det enda jag vill är att tjäna
Gud.

IBBE

Det är bra, det är bra. Det sa
alltid min fru också.

Tystnad. Myriam tittar på Ibbes väska.

MYRIAM

Vart ska du resa?

IBBE

Till Algeriet. Affärer.

MYRIAM

(lyser upp lite)

Algeriet? Jag kommer från
Algeriet.

IBBE

(överraskad)

Är det sant?

MYRIAM

Ja! Jag bodde där till jag var
tio år.

Calle och Fatima sitter och samtalar lågt och förstulet i den stora, nästan folktomma såpokafeterian.

CALLE

"Resenären" ... Okej?

FATIMA

Sen bröts det. Jag tror den här tjejen kan vara väldigt intressant för oss.

CALLE

Absolut ... Hon är definitivt intressant. Om hon är äkta vara.

FATIMA

Det är hon, jag har fastställt hennes identitet.

CALLE

Mm ... Men hon är en walk-in.

FATIMA

(lite överraskad)

Hon är ingen walk-in, jag fick kontakten via en vän-...

CALLE

Hon är en walk-in, det var hon som kom till oss.

Fatima slår ut med armarna.

FATIMA

Jag tror det här kan vara viktigt.

CALLE

Det kan det. Det kan vara väldigt viktigt. Det kan också vara nån som har hittat på en historia för att få en biljett ut ur Raqqa. Eller ...

FATIMA

(tankfullt)

... nån som vill sprida desinformation inom den svenska säkerhetspolisen.

CALLE

Precis. Eller gammal skåpmat. Vi kanske redan har total koll på det här gänget.

FATIMA

Jag får kolla det.

CALLE
Har du pratat med Sara om det
här?

FATIMA
Nej inte än. Först vill jag ta
reda på mer.

CALLE
Vad tänker du säga?

FATIMA
Allting. Utom vem som är min källa.

Calle ler lite överraskad: Det var djärvt.

FATIMA (CONT'D)
Hon är MIN källa. Jag tänker inte
låta dom ta henne ifrån mig.

Calle nickar, fattar.

FATIMA (CONT'D)
Dessutom är det alltid farligt
att lämna över en källa. Hon kanske
försvinner.

Paus. Calle tittar på henne, ler snett.

CALLE
Så det här ska bli din stora
revansch?

Fatima ler tillbaka, rycker på axlarna.

FATIMA
Vad ska jag göra? Lägga mig ner
och dö?
(beta)
Tycker du jag gör fel?

CALLE
Jag tycker du gör helt rätt.

127 EXT. JÄRVA GÅRD/T-BANENEDGÅNG/GÅNGSTIG - DAG

127

Vi ser på avstånd Fatima och Dolores handla i luckan till
en kebabkiosk i anslutning till en T-banenedgång med
skylten JÄRVA GÅRD.

Senare. Dolores och Fatima har stannat upp vid en
papperskorg vid en gångväg för att avsluta måltiden.

DOLORES
Hon påminde lite om dig.

Dolores knölar ihop kebabpappret, slänger det i
papperskorgen och torkar sig om munnen med en servett.

FATIMA
(med mat i munnen)
Hur då menar du?

Fatima slänger sina rester, för en servett av Dolores, torkar sig runt munnen.

DOLORES
Hon var väldigt ensam. Kanske inte lika klyftig som du. Men lika vilsen.
(pekar mot några höghus)
Hon bodde där borta, på Tussilagovägen.

De två vännerna fortsätter sin promenad.

FATIMA
Fanns det några föräldrar?

DOLORES
Inte mycket. En mamma som bara pratade turkiska. Inga syskon. Hon var rar, Pervin. Och hon tydde sig väldigt mycket till mig. Och vi höll kontakten genom hela skoltiden. Och sen också. Det såg ut att gå ganska bra för Pervin. Fick jobb inom äldreården.

FATIMA
Så vad hände?

DOLORES
Hon blev kär i en kille. Husam nånting, från Tensta tror jag. Småkriminell, inte särskilt religiös. Men han umgicks i såna kretsar.

Dolores gräver fram tuggummi, bjuder Fatima, tar ett själv.

DOLORES (CONT'D)
Du vet, det här var ju innan vi startade Nätverket mot radikaliserings. Vi visste inte vad vi skulle göra, det var så många som åkte till Syrien härifrån. Och det är det ju fortfarande.

Nu vinkar Dolores glatt till några ungdomar som står och hänger och vinkar till henne på avstånd.

DOLORES (CONT'D)

Sen gick det snabbt, bara några veckor. Det var nån källarmoské, hon började gå i slöja. Och så en dag var hon borta. Jag fick ett sista sms från Turkiet, hon berättade att allt var så bra. Sen var det tyst.

Några ögonblicks tystnad.

DOLORES (CONT'D)

Lilla Pervin. Jag är så glad att hon lever.

128 INT. SÄPOS ARKIV/GRUPPRUM - DAG

128

Nere i arkivet/biblioteket i Säpos källare sitter Fatima vid en studieplats och läser intensivt på en dataskärm. På hennes bord ligger ett par öppnade dokumentkartonger.

Calle kommer fram och pussar henne på hårfästet. Det gillar hon inte, hon värjer sig och tittar sig oroligt omkring, men det finns ingen som ser.

FATIMA

(lågt)

Men gör inte så där ...!

CALLE

Det är lugnt.

Han slår sig ner på en stol bredvid Fatima och låter en hand vila på insidan av hennes lår. Det har hon ingenting emot.

CALLE (CONT'D)

Jaha, är hon mytoman?

FATIMA

Ingen aning. Det är i alla fall inte gammal skåpmat. Jag tror jag fattar vilka de här människorna är och vi har rätt bra koll på dom. Men det finns ingen pågående utredning, ingen spaning.

CALLE

Är det några stjärnor?

FATIMA

Näe ... Dabir Soudani är lite känd ...

Hon tar fram en fotostatkopia av en Expressenartikel där man ser Dabirs passfoto bland en massa andras, rubriken lyder: De strider för Allah. Dabirs foto är inringat med rödpenna. Vi kan inte läsa texten.

FATIMA (CONT'D)
 Han var inblandad i nån sprängning
 i Libanon och har fått armen
 avskjuten i Syrien. Resten är
 vanliga svenska idioter.

Det vibrerar i Fatimas ficka, hon reser sig genast.

FATIMA (CONT'D)
 Det är hon ...

Fatima går in i ett angränsande inglasat grupprum och
 stänger om sig.

FATIMA (CONT'D)
 (i telefonen)
 Hej Pervin.

KORSKLIPPS MED:

128A INT. PERVINS HEM/SOVRUM - DAG

128A

Pervin står och spanar ut genom glipan i fönsterluckan
 samtidigt som hon gungar Latifas barnvagn.

PERVIN
 (i telefon)
 Hej. Kommer du att hjälpa mig?

FATIMA
 Alltså ... det beror på ... Vill
 du hjälpa mig?

Vi klipper hela tiden mellan Pervin och Fatima.

PERVIN
 (uppbragt)
 Va ...? Jag har ju gjort det!
 Jag har ju sagt allt jag vet, du
 måste ta mig härifrån!

FATIMA
 Pervin, du måste ge mig mer.

PERVIN
 Jag vet ju inte mer!

FATIMA
 Då måste du ta reda på mer.

PERVIN
 Hur då?!

FATIMA
 Det är så här det funkar. Vi är
 ingen resebyrå. Om du vill att
 jag ska hjälpa dig så måste du
 hjälpa mig. Du måste jobba för
 mig.

PERVIN
 Jobba? Du vill att jag ska spionera
 ...?

FATIMA
 Ja.

PERVIN
 Du förstår inte, de här männen är
 mördare ...!

FATIMA
 Det är därför det är så viktigt.
 Du kan rädda många människors
 liv, Pervin. Du kan göra nånting
 fantastiskt.

Tystnad. Lång tystnad.

PERVIN
 Jag litade på dig.

Hon lägger genast på.

LJUDET AV EN DÖRRKLOCKA (OFF)

129 INT. EMILS LGH/TAMBUR/V-RUM - KVÄLL

129

Och ett pling till. Emil öppnar sin ytterdörr och släpper
 in Jakob. Jakobs skägg är borta.

EMIL
 Tja brorsan ...

JAKOB
 Tja.

De fattar varandras händer och omfamnar varandra.

EMIL
 Jag trodde det var boendestödet.

JAKOB
 (tar av sig jackan)
 Har dom inte kommit än?

EMIL
 Nå, försenade som vanligt.

Lägenheten är och känns som ett kommunalt stödboende,
 linoleummattor och praktiska institutionsmöbler.

När Jakob kliver in i vardagsrummet får han en chock.
 Emil har använt golvet till att lägga upp en
 vapenutställning, där ligger i prydliga rader en
 isärplockad AK4, tio granater, fem extra magasin, tio
 paket ammunition och hela arméns kamouflageuniform. Och
 på en hedersplats i mitten ligger IS-flaggan. Jakob blir
 ursinnig.

JAKOB
 Vad fan gör du?! Är du helt jävla
 dum i huvet?! Lås dörren!! Lås
 dörren!!

Emil gör som han är tillsagd men han är sårad.

EMIL
 Du ska inte säga att jag är dum i
 huvet ...

Jakob börjar stressad plocka ner allting i ett par stora
 trunkar.

JAKOB
 Ja vad fan är du då?!

EMIL
 Svär inte!

JAKOB
 (ännu argare)
 Fattar du inte vad som händer om
 boendestödet ser det här?! Då är
 allt förstört, fattar du inte
 det?!

EMIL
 Jag ville ta lite bilder ...

JAKOB
 Bilder?!

Det här är ännu värre. Jakob avbryter plockandet och
 sträcker rasande fram handen mot Emil.

JAKOB (CONT'D)
 Ge mig mobilen!
 (Emil tvekar)
 GE MIG MOBILEN!

Emil langar över mobilen, Jakob bläddrar snabbt igenom
 bilderna och raderar dem, skummande av raseri.

JAKOB (CONT'D)
 (lågt)
 Din jävla dåre ... Din jävla dåre
 ...

EMIL
 Säg inte så, Jakob!

Nu är Jakob klar, räcker tillbaka mobilen till Emil,
 fortfarande rasande.

JAKOB
 Förstår du ingenting? Han har ju
 sagt till oss att INGEN får veta
 det här! INGEN!

Nu plingar det på dörren igen.

JAKOB (CONT'D)
 (lågt, desperat
 väsande)
 Men för faan! Öppna inte! Säg
 till dom att de ska sticka! Säg
 att du är sjuk!

Emil går bort till dörren, ropar:

EMIL
 Ni måste gå! Jag är sjuk!

BOENDESTÖD (O.S.)
 (genom brevinkastet)
 Är du sjuk, Emil? Vadå för sjuk?

EMIL
 Jag orkar inte! Kom tillbaka i
 morgon!

Emil lämnar dörren och går tillbaka till Jakob.

BOENDESTÖD (O.S.)
 Men kan jag inte få se hur du
 mår?

JAKOB
 (viskar rasande)
 Förstår du vad som händer om nån
 får se det där?
 (pekar på vapnen)
 Då blir det inget! Förstår du
 det? Då blir det inget!

Boendestödet ringer på dörren igen.

JAKOB (CONT'D)
 (mer trött än arg
 nu)
 Be dom dra åt helvete ...

EMIL
 (skriker mot dörren)
 Men stick nu!!

Jakob går mot vapnen.

130 INT. PERVINS HEM/VARDAGSRUM - KVÄLL

130

Det råder kompakt tystnad när Pervin och Husam äter en
 torftig kvällsvard vid matbordet i vardagsrummet. Även vi
 som tittare har svårt att uthärda den.

PERVIN
 När ska du åka iväg igen?

HUSAM

Om två veckor. Vi ska bemanna en vägspärr på Mosulvägen.

Paus.

PERVIN

(försiktigt)

Måste du det? Kan du inte prata med Dabir så du får vila längre-
...

HUSAM

(irriterad)

Du tror inte att jag duger för strid? Du tror att jag är för svag?

PERVIN

Nej, men jag ... vill inte att du ska behöva döda fler. Vill du verkligen det?

HUSAM

(nojzig)

Varför skulle jag inte vilja det?

PERVIN

För att du mår dåligt ... För att du är en god människa ...

HUSAM

Jag är en god människa! Jag är en god muslim! Jag vill döda Guds fiender!

PERVIN

Fast måste man- ...

HUSAM

(jagar upp sig)

Vi ska döda mer korsfarare än någon annan i den här stan! Och vi ska döda dom i Sverige! Dom tror att de är säkra men vi ska lära dom att frukta Allah även i Sverige! Dom kommer aldrig våga be till sin falska gud mer, dom kommer aldrig våga flyga i sina flygplan mer! Aldrig!

Tystnad. Närbild: Pervins ansikte. Vad ska hon tänka om allt detta hat? Så spricker hennes ansikte upp i ett varmt, kärleksfullt leende, hon tar Husams hand.

PERVIN

Jag är så stolt över dig ...

Senare: Husam sitter på golvet i vardagsrummet och leker med Latifa på en filt. Pervin, klädd i mysbyxor och AIK-tröja hojtar åt honom på avstånd och håller upp en toapappersrulle.

PERVIN

Husam! Det är sista rullen nu.

HUSAM

Ja ja. Det fixar sig.

Han leker vidare, Pervin låser in sig i badrummet. Där sätter hon sig och tar med skakande händer fram telefonen och ringer. Hon väntar spánt medan signalerna går fram.

FATIMA (O.S.)

Hallå?

PERVIN

(så lågt som möjligt)

Han pratar om flygplan. De ska slå till mot flygplan i Sverige.

FATIMA (O.S.)

Hur då?

PERVIN

Jag vet inte, han sa bara det.

FATIMA (O.S.)

Okej.

(beta)

Tack, Pervin. Du är otroligt modig.

Tystnad, Pervin vet inte vad hon ska svara.

FATIMA (CONT'D)

Vill du fortsätta att hjälpa mig?

PERVIN

Ja.

FATIMA (O.S.)

Då kommer jag att hjälpa dig hem.

PERVIN

Lovar du det?

FATIMA (O.S.)

Ja. Det lovar jag.

Pervin stänger av mobilen, böjer sig framåt och gömmer sitt ansikte i ångest.

Utsikt från hög höjd över Järva gård i skymningsljus. Trots betongen, trots miljonprogramsarkitekturen, vilar det en stillsam skönhet över detta panorama, med öppna fält och tallbevuxna bergsknallar mellan 20-våningshusen, där fler och fler lampor tänds i lägenheter och trappuppgångar.

Den som betraktar allt detta är Ibbe som sitter på sin balkong och låter blicken vandra över landskapet. I knät har han sin laptop som han knappar lite på i lugn och ro. Först efter en stund ser vi vad han gör.

Ibbe går in på något som påminner en hel del om Facebook. Profilsidan han tittar på heter bara "Sulle" och pryds av en bild där Sulle står och poserar som högstadietjejer gör.

Han går in på "Foton" och bläddrar bland dem, vi skimtar massor med selfies där Sulle ömsom plutar med läpparna, ömsom grimaserar, ensam eller med andra.

Så klickar han upp en bild som han låter täcka hela skärmen: Sulle och Kerima. De två vännerna håller om varandra och åmar sig inför kameran. En ny bild från samma tillfälle dyker upp, och en till, och ännu en.

Ibbe ler. Så får han fram knappen "Lägg till som vän". Han klickar på den.

EFTERTEXTER.